

stuelse, naar jeg har bemærket, at det havde været mig uhyggeligt at gjøre den af mig omtalte Erfaring, men i alt Fald skal jeg tillade mig at yttre, og jeg mener, det er en almindelig Bemærkning, som jeg ikke vil tilbageholde, skjøndt jeg efter Sagens Stilling for Tiden indseer, at den ikke kan føre til Noget, da hverken jeg eller nogen Anden agter at stille Ændringsforslag, at jeg troer just ikke, at det er ved en Afknapping af Embedsmændenes Gagering, vi skulle naae det, vi vilde, men derimod ved at stræbe efter at erholde dygtige og gode Embedsmænd, og det kunne vi kun ved at lønne dem godt og anstændigt. At faae Gagerne nedsatte, lader sig let gjøre, men derimod at faae dem forhøiede, lader sig vanskeliggere udføre. Jeg mener derfor, at man paa det Trin, vi for Tiden staae paa, da et Gagerglement er forventet, da mange Omformninger maasse i selve Personalantallet af Embedsmænd er forhaanden, maa være noget vaersom med at gaae ind paa Detallet af dette Gebeet. Forøvrigt veed jeg ikke, om den ærede Formand vil tillade, at jeg paaviser de Vilkaarligheder, som jeg har omtalt, der ligge denne Paragraph saa nær saa, at man ved at gienemgaae . . .

Formanden: Jeg maa tillade mig at bemærke, at hvad jeg yttrede, gif ud paa, at man skulde søge at undgaae Kritik. At den ærede Landstthingsmand omtaler de bestemte Beslutninger, der ere tagne i det andet Thing, det kan der naturligviis Intet være til Hinder for, men den ærede Landstthingsmand omtalte, hvorledes man med en vis Vidtløftighed havde behandlet visse Gjenstande.

Schytte: Ja, jeg skal, dersom det er Meningen, paa Formandens Opfordring, gjerne afholde mig fra flere Bemærkninger. (Flere Stemmer: Nei, det er ikke Meningen!). Jeg omtalte enkelte Vilkaarligheder; saaledes forekommer under denne Paragraph en Inddragning af en Stiftsamtmandspost, hvilken man har omtalt som en Sinecure og derfor vil, at den skal bortfalde strax. Paa et andet Sted findes omhandlet Jægermesterembedet paa Hirschholms District, det har man kaldt overflødig og Staten uvedkommende, men dette vil man dog først skal bortfalde ved Vacance. Jeg kan ikke nægte, at det idetmindste for en Uindbøiel er noget

uforstaaeligt, og mig forekommer det at være temmelig vilkaarligt, da det dog er Alle bekendt, at enhver Stiftsamtmandspost er forbunden med Forretninger; hvilke Forretninger der er forbundet med Jægermesterembedet, veed jeg ikke, men vist er det, at Udvalget i Folkethinget har kaldt det overflødig og Staten uvedkommende. Forøvrigt skal jeg blot endnu tillade mig den Bemærkning, at der vist er noget Trykkende i at maatte bøie sig for Nødvendigheden af at stemme for Loven, uagtet man i flere Dele ikke kan billige den, men jeg gjør det dog med nogen Beroligelse; thi Udvalget har klart og bestemt fremhævet den Stilling, hvori Landstthinget for Diebliffet staaer ligeoverfor denne Lov, og naar den Resolution, som en æret Landstthingsmand omtalte ved Sagens forrige Behandling, bliver tagen saaledes som jeg formoder, troer jeg dog idetmindste, at Landstthinget i Almindelighed og hver enkelt Landstthingsmand i Særdeleshed har forvaret sig imod, at dets Mening kunde mistydes.

Simony: Jeg kan ikke Andet, end i det Hele ganske og aldeles tiltræde, hvad Udvalgets Fleertal har yttret ved denne Paragraph under Nr. 1. Jeg maa med Udvalgets Fleertal erkende, at Antallet af de høiere Embedsmænd i det Ministerium, hvorom her er Spørgsmaal, ikke er større, end Nødvendigheden kræver, ligesom jeg med Fleertallet maa være enig i, at en saadan Organisation af Ministeriet, der skulde gaae ud paa, at adskillige af de Forretninger, der ere henlagte under Ministeriet, skulde samles under een technisk Overbestyrelse, ikke kan bringes istand i det Omfang, som fra flere Sider er udtalt. Hvad det første Punkt angaaer, da troer jeg, det er grundet i en Misforstaaelse, naar det er yttret, at Antallet af de høiere Embedsmænd i dette Ministerium er større end i de andre Ministerier. Der er nemlig truffen den Indretning, at de underordnede Poster ere slaaede sammen under een fælles Klasse, saa at Cancellist- og Copistpladserne ere bortfaldne, og at alle, saavel Copister som Cancellister, have nu faaet Navn af Fuldmægtige. Denne Forandring i Navnet, fra Cancellister til Fuldmægtige, har heller ikke medført nogen forøget Gage for de Embedsmænd, som før havde et andet Navn; Sagen er ble-